

ע"פ 8492/11 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8492/11

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט י' עמית

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בחיפה
ימים 3.10.11 בTCPCH 21310-07-10 שנitan על-ידי
השופטים י' אלרון, מ' גלעד ומ' רניאל

תאריך הישיבה: י"ג בשבט התשע"ה (2.2.15)

בשם המערער: עו"ד אלעד רט

בשם המשיבה: עו"ד ארץ בן-אריה

פסק דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. המערער הורשע (לאחר ניהול הכוחות) בכתב אישום שככל עבירות אינס ומעשה סדום בנסיבות מחמירות וניסיון למעשה סדום, וכן איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממשית. הייתה זו פרשה מכוערת בה קבע המערער פגישה באינטרנט עם המתלוננת תוך מצג שווה לגבי זהותו ומיהותו, ולאחר שתיה משותפת חבל במתלוננת תוך הטחת ראה ואימס עליה לשתף פעולה עם דרישותיו, ובהמשך אנס אותה וביצע מעשה סדום וגם ניסה מעשה סדום נוספת. באירוע הגעה לידי משטרה, והמתלוננת השחרורה מהחיזתו של המערער ורצה עירומה לפני השוטרים.

עמוד 1

ב. בית המשפט קמא הרשע – כאמור – בכל העבירות שבכתב האישום, לאחר שנדרש לסתנה שב"מ "מגשי אינטרנט", ונוכח החומרה השית 12 שנות מאסר, מהן 10 בפועל והיתרה על תנאי, וכן פיצוי בסך 20,000 ₪.

ג. הערעור מופנה רק כלפי התקיפה והאיומים שבהכרעת הדיון, וכן כלפי העונש שכונטע היה גבוה ממה שעולה מן ההחלטה.

ד. לגבי התקיפה והאיומים נטען, בטענה, בטענה, כי הם אינגרנטיים לעברת האינוס, בנסיבות המתוירות כאן, וזאת תוך הסתמכות על ספרו של פרופ' ש"ז פלר יסודות בדיני עונשין ג' (תשנ"ב-1992), עמ' 287, לפיו יש שעבירה אינוסعشiosa להיות ייחידה אינטגרטיבית הכללת גם תקיפה ואיום, שכן היא מרכיבת מطبع בריתה – בחינת "יחידת עבירה". אשר לעונש, טוען כי לא ניתן משקל מסוים לנسبותיו האישיות של המערער, והוגשה פסיקה בה הושתו בכגון דא-7-8 שנות מאסר.

ה. מטעם המדינה נטען, כי במקרה דנא יש לראות את התקיפה והאיומים בנפרד, מה שאין כן למשל – לגבי התקיפה – אילו הייתה הפגיעה תוך כדי מעשה האינוס בגוף המתלוננת. טוען כי העונש הולם נוכח חומרת המעשה.

ו. אשר להרשותה בתקיפה ובאיומים: ככל לדעתנו השאלה אם יש מקום לאישומים נוספים כגון דא בגדרי פרשת אינוס תלויות נסיבות, ובין היתר קרבת העבירות הללו לאינוס ועוצמתן. לא הרי איומים שנמשכו לאורך תקופה לפני המשעה כהרי أيام בשעת מעשה, ולא הרי תקיפה שהיא מעשה חבלה בגדיר האינוס עצמו, כהרי תקיפה שקדמה לו. הפרקליטות מבונן משתמשת לכלה בכתבי האישום כל עבירה רלבנטית, ליתר ביטחון, אך הפרמטרים מבונן התוצאה יקבעו על-ידי בית המשפט לפי הנסיבות, בגדרי קיומן כללים ברוח האמור.

ז. בנסיבות עניינו החלתו כי התקיפה הייתה בעוצמה דיה ובטרם המשעה, שגם אם כוונה להכנת האינוס, יש מקום לראותה בנפרד. בשונה, לגבי האיומים ניתע בנו ספק האם אין לראותם חלק מ"דיבורו האונס", ועל כן אנו מזכירים מחמת הספק מעבירה זו (ນציגי כי בית המשפט המחויז לא פירט בקשר לכך, ואולי לא טוען בפניו האמור – ובינתיים חלו חילופי יצוג). אשר לעונש, מדובר בעבירה מכוערת ומרושעת מאוד, ולמעערר גם עבר פלילי, ועל כן במצב רגיל לא היינו מתערבים בענישה כלל. אנו טועים כן ממידת מה בשל הזכיו מחמת הספק מעבירות האיומים, אשר בגיןו אנו מפחיתים ששה חדשני מאסר, כך שהעונש עומד על תשע וחצי שנים. שאר חלקו גזר הדיון בעינם.

ניתן היום, י"ג בשבט התשע"ה (2.2.2015).

המשנה לנשיאה

שפט שפט

שפט שפט